

dosarul nr.2ra-78/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (N. Iordachi)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Motologa Elena, reprezentată de avocatul Arina Țurcan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Motologa Elena împotriva lui Adascalîța Pavel cu privire la partajul bunurilor, proprietate comună în devălmășie a soților,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Motologa Elena, s-a admis apelul declarat de Adascalîța Pavel, s-a casat hotărârea din 06 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Motologa Elena,

c o n s t a t ă :

La 06 noiembrie 2015, Motologa Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Adascalîța Pavel cu privire la partajul bunurilor, proprietate comună în devălmășie a soților.

În motivarea acțiunii a menționat că a fost căsătorită cu Pavel Adascalîța din data de xxxxx până la xxxxxxxx, dată la care a fost desfăcută căsătoria prin hotărâre judecătorească.

A notat reclamanta că în timpul căsătoriei s-a născut la xxxxx, xxxxxxxx, care după desfacerea căsătoriei, prin decizie comună, a rămas la domiciliul și îngrijirea ei, iar prin hotărârea instanței de judecată din 19 martie 2014, Pavel Adascalîța a fost obligat să achite o pensie pentru întreținerea copilului minor în mărime de 862 de lei, începând cu 03 octombrie 2013 până la atingerea majoratului.

Motologa Elena a indicat că fostul soț, Pavel Adascalîța, nu a dorit executarea benevolă a hotărârii instanței de judecată și astfel s-a decis executarea silită a hotărârii privind încasarea pensiei de întreținere a fiului minor.

A mai notat reclamanta că Pavel Adascalîța nu a achitat niciodată pensie de întreținere stabilită de instanța de judecată, însă ea a fost nevoită să retragă titlul executoriu de la executare, fiind impusă de pârât, care a amenințat-o că nu va participa la achitarea ultimei rate la creditul bancar luat de la MAIB unde era angajată

și la care avea calitatea de fidejutor.

La fel, a susținut că după desfacerea căsătoriei împreună cu copilul minor, s-a transferat cu traiul în apartamentul mamei sale, iar fostul soț, Pavel Adascalîța, locuiește, de unul singur, în apartamentul xxxxx, xxxxx unde au rămas toate lucrurile procurate pe parcursul vieții comune.

În perioada căsătoriei, din contul surselor financiare comune, au fost dobândite un șir de bunuri în comun, unul din acesta fiind apartamentul xxxx, xxxxxx cu o valoare comercială de 1 405 000 de lei, echivalentul a 67 434 de euro și de 73 668 de dolari SUA conform raportului de evaluare nr. 4112 din 24 iulie 20158 întocmit de „Expert Grup Consalting” SRL.

Totodată, a indicat că din contul bugetului familiei au fost procurate următoarele bunuri: divan în sumă de 10000 de lei; masă pentru ceai în sumă de 3200 de lei; fotoliu 2 buc în sumă de 6400 de lei; pat extensibil în sumă de 10000 de lei; aspirator în sumă de 2000 de lei; mașină de spălat în sumă de 6000 de lei; televizor „LED” 2 buc. în sumă de 24000 de lei; masă cu 4 scaune în sumă de 10000 de lei; pat cu saltea în sumă de 20000 de lei, microundă în sumă de 2000 de lei, frigider în sumă de 10000 de lei, draperii în sumă de 10000 de lei, dulap-cupe, mobilă pentru dormitor, dulap-cupe, mobilă pentru salon în valoare de 68000 de lei, mobilă pentru baie în sumă de 10000 de lei, mobilă pentru bucătărie, inclusiv aragaz, hotă, rolă, mașină de spălat veselă în total în sumă de 60000 de lei, mobilă pentru balcon în sumă de 6000 de lei, mobilă pentru camera copilului în sumă totală de 28000 de lei, candelabru 1800 de lei, covoare 2800 de lei, televizor „Samsung” în valoare de 4500 de lei.

Prin urmare, a solicitat reclamanta partajul bunurilor mobile și imobile agonisite în timpul căsătoriei în felul următor: adjudecarea Elenei Motologa a bunurilor mobile în sumă de 113600 de lei, și anume: divan în valoare de 10000 de lei, masă pentru ceai în sumă de 3200 de lei, fotoliu în sumă de 6400 de lei, pat extensibil în sumă de 10000 de lei, aspirator în sumă de 2000 de lei, mașină de spălat în sumă de 6000 de lei, televizor „Led” în sumă de 24000 de lei, masă cu 4 scaune în sumă de 10000 de lei, pat cu saltea în sumă de 20000 de lei, microundă în sumă de 2000 de lei, frigider în sumă de 10000 de lei, draperii în sumă de 10000 de lei; adjudecarea lui Pavel Adascalîța a bunurilor mobile în sumă de 144000 de lei și anume: dulap-cupe, mobilă pentru dormitor, dulap cupe, mobilă pentru salon în sumă totală de 68000 de lei, mobilă pentru bucătărie set, inclusiv: aragaz, hota, rola, mașina de spălat, vesela în sumă de 60000 de lei și mobile pentru balcon în sumă de 6000 de lei, determinarea cotelor-părți din apartamentul aflat în litigiu cu adjudecarea Elenei Motologa a 2/3 cote-părți, iar lui Pavel Adascalîța a 1/3 cotă-parte; atribuirea întregului apartament în proprietate lui Pavel Adascalîța în schimbul unei sulțe în mărime de 44956 de euro; încasarea din contul lui Adascalîța Pavel în beneficiul Elenei Motologa a unei compensații bănești în sumă de 44956 de euro cu titlu de compensație bănească pentru 2/3 cote-părți ideale din apartament și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul judecării cauzei, Motologa Elena a depus cerere prin care și-a modificat pretențiile și a solicitat partajarea bunurilor mobile și imobile agonisite în timpul căsătoriei în următorul mod: lui Adascalîța Pavel să-i fie transmise toate bunurile mobile din apartamentul aflat în litigiu în sumă de 292300 de lei; în beneficiul Elenei Motologa din contul lui Pavel Adascalîța să fie încasată contravaloarea bunurilor în sumă de 113600 de lei și transmise fără împărțire lucrurile personale: tablou de piele cadou, o vază pentru fructe cadou, o vază pentru

flori, icoana din odaia pentru copil, mașina mare din plastic, mașina mare cu acumulator, motocicletă cu acumulator, mașini cu telecomandă, căsuță muzicală, ramă pentru foto, jucării mari, jucării de mărime medie, jucării mici, seturi de construcție pentru copii, încălțăminte pentru copii, pătură pentru copii, un pled pentru copii, un set de plapumă, un scaun de baie pentru copii, scaune pentru copii, scurte pentru copil de vârsta 12-14 ani, toate hainele ce se află în dulap: scurte, combinezoane, pulovere, pantaloni, malete, ciorapi; determinarea cotelor-părți din apartamentul xxx xxxxx xxxx în felul următor: 2/3 cote-părți pentru Motologa Elena, 1/3 cotă-parte pentru Pavel Adascalîța; atribuirea apartamentului xxxxx xxxxx xxx în proprietate privată lui Pavel Adascalîța în schimbul unei sulte în mărime de 44956 de euro, dispunerea încasării din contul lui Adascalîța Pavel în beneficiul Elenei Motologa a sumei de 19956 de euro, ce constituie diferența dintre sulta ce urma a fi achitată în mărime de 44956 de euro, proporțional prețului de piață a 2/3 cote-părți ideale din apartamentul aflat în litigiu și suma de 25000 de euro.

Prin încheierea din 10 octombrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, s-a confirmat tranzacția de împăcare încheiată și semnată la 10 octombrie 2016 între Elena Motologa și Pavel Adascalîța, prin care părțile au convenit:

1. Apartamentul xxxxx xxxxx xxxxx a fost atribuit în proprietate privată lui Adascalîța Pavel în schimbul sumei de 30000 de euro ce constituie compensarea valorii cotei-părți din apartamentul xxxxx xxxxx xxxxx care-i aparține Elenei Motologa cu drept de proprietate.

2. Pavel Adascalîța s-a obligat să achite în beneficiul Elenei Motologa suma de 30000 de euro în două rate: 25000 de euro la ziua semnării contractului de tranzacție, suma de 5000 de euro până la 30 ianuarie 2017.

3. Pavel Adascalîța s-a obligat să transmită benevol a doua zi de la semnare Elenei Motologa următoarele bunuri: pat-divan, fotoliu, pat cu saltea, televizor LED, lucruri personale.

4. Elena Motologa a renunțat la restul pretențiilor din cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 16 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul declarat de Motologa Elena, s-a casat încheierea din 10 octombrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chisinau, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

Prin hotărârea din 06 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, s-au determinat cotele-părți ai proprietarilor apartamentului xxxxx xxxxx, nr. cadastral xxxxx cu adjudecarea lui : Motologa Elena -2/3 cote-părți, iar lui Adascalîța Pavel -1/3 cotă-parte.

S-a partajat în natură apartamentul xxxxx xxxxx cu atribuirea apartamentului în proprietate privată lui Adascalîța Pavel, în schimbul unei sulte.

S-a încasat din contul lui Adascalîța Pavel în beneficiul Elenei Motologa echivalentul în lei la momentul executării hotărârii a sumei de 19975 de euro, ce constituie diferența dintre sulta ce urma a fi achitată în mărime de 44975 de euro proporțional prețului de piață a 2/3 cote-părți din apartamentul xxxxx xxxxx xxxxx și suma achitată în mărime de 25000 euro.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins și s-a încasat din contul lui Adascalîța Pavel în beneficiul Elenei Motologa cheltuielile suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în sumă de 500 de lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 12070 de lei.

La 13 aprilie 2018, Adascalîța Pavel a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 06 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de Elena Motologa să fie respinsă.

Ulterior, la 04 mai 2018, Elena Motologa, reprezentată de avocatul Lilia Pacișina a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, în partea respingerii cererii privind împărțirea bunurilor mobile cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Elena Motologa și s-a admis apelul declarat de Adascalîța Pavel.

S-a casat hotărârea din 06 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Motologa Elena împotriva lui Adascalîța Pavel cu privire la partajul bunurilor, proprietate comună în devălmășie a soților.

S-a determinat cotele-părți din proprietatea comună devălmașă a soților Adascalîța Pavel și Motologa Elena atribuind a câte 1/2 cotă-parte fiecăruia, din apartamentul xxxxx xxxxx xxxxx xxxxx.

În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată, s-au respins ca neîntemeiate.

S-a întors executarea încheierii din 10 octombrie 2016, emisă de Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău, cu încasarea de la Motologa Elena în beneficiul lui Adascalîța Pavel a sumei de 25 000 de euro, achitată în baza recipisei din 10 octombrie 2016.

La 19 octombrie 2018, Motologa Elena, reprezentată de avocatul Arina Țurcan a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii primei instanțe. Totodată, a solicitat încasarea din contul intimatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 7 739 de lei, suportate la achitarea taxei de stat la depunerea recursului.

În susținerea recursului declarat, recurenta a menționat că instanța de apel a încălcat prevederile art. 240 alin (3) din Codul de procedură civilă, depășind limitele judecării cauzei, prin excederea pretențiilor înaintate de părți.

Astfel, contrar materialelor cauzei, instanța de apel a dispus determinarea cotelor - părți din proprietatea comună devălmașă a soților Adascalîța Pavel și Motologa Elena atribuind a câte 1/2 cotă-parte fiecăruia, și întoarcerea executării încheierii din 10 octombrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, cu încasarea de la Motologa Elena în beneficiul lui Adascalîța Pavel a sumei de 25 000 de euro, achitată în baza recipisei din 10 octombrie 2016, solicitări care nu au fost formulate de către Adascalîța Pavel.

În opinia recurentei, invocarea art.159 din Codul de executare întru dispunerea întoarcerii executării încheierii este greșită, întrucât suma de 25 000 de euro a fost oferită de Adascalîța Pavel fostei soții Motologa Elena în baza recipisei din 10 octombrie 2016 conform tranzacției de împăcare (contract de tranzacție) semnată de aceștia în data de 10 octombrie 2016, și nicidecum întru executarea hotărârii din 06 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, anulată prin decizia recurată.

La caz, a notat că intimatul nu a formulat către Motologa Elena nici o pretenție privind restituirea sumei transmise prin recipisa din 10 octombrie 2018. Prin urmare, de jure, tranzacția încheiată în baza libertății contractuale este în vigoare. Or, atât

timp cât, Adascalîța Pavel nu a contestat nicicum legalitatea tranzacției în temeiul art. 1333 din Codul civil, prezenta tranzacție constituie autoritatea lucrului judecat.

A reiterat recurenta că, prin respectiva tranzacție Adascalîța Pavel și-a manifestat acordul de a-i fi atribuit în proprietate întregul bun imobil de care se folosește exclusiv din anul 2012 în schimbul achitării unei sulte bănești coproprietarului Motologa Elena, iar faptul că intimatul locuiește până în prezent în imobilul dat, exteriorizează intenția și consimțământul său clar de a poseda și folosi bunul aflat în litigiu. Or, din data desfacerii căsătoriei și până în prezent Adascalîța Pavel nu a oferit nici o soluție viabilă și realizabilă prin care Motologa Elena să poată, cu drepturi depline și egale, să posede, folosească și să dispună de bunul imobil aflat în proprietate în devălmășie.

De asemenea, a opinat recurenta că decizia recurată este nemotivată, iar concluziile sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere convenită pretențiilor formulate în raport cu actele anexate la materialele dosarului, precum și eronat au fost aplicate normele de drept, ce guvernează prezentul litigiu, fapt ce contravine prevederilor art. 239 și art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

Prin recursul suplimentar declarat în data de 14 decembrie 2018, Motologa Elena, reprezentată de avocatul Lilia Pacișina a notat că prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a încălcat grav dreptul ei și fiului minor cu privire la respectarea proprietății, la un trai decent și civilizată, la condiții rezonabile de viață, și totodată, la accesul liber la justiție, prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care reprezintă un complex de obligații impuse statului al căror unic scop este protejarea altor drepturi și libertăți fundamentale.

Prin referința depusă la 21 decembrie 2018, Adascalîța Pavel a menționat că recursul înaintat de Motologa Elena, reprezentată de avocatul Arina Țurcan conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces în data de 04 octombrie 2018. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 19 octombrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Motologa Elena, reprezentată de avocatul Arina Țurcan împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Motologa Elena împotriva lui Adascalita Pavel cu privire la partajul bunurilor, proprietate comună în devălmășie a soților.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic